

РЕШЕНИЕ

№ 42802

гр. София, 19.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8888**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален
кодекс (ДОПК), вр. чл. 149, ал. 5 от АПК.

Образувано е по жалба на П. П. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез упълномощен адвокат, с
искане за прогласяване нищожността на Ревизионен акт (РА) № Р-22220423001131-091-
001/13.12.2023 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията, и М. К. М. - ръководител на
ревизията, жалбата срещу който, в частта с искане за обявяване на нищожността на РА, е
отхвърлена с Решение № 440/29.04.2025г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-
осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за
приходите (ЦУ на НАП).

В жалбата са изложени доводи за нищожност на процесния РА, поради нередовно връчване на
всички, съставени по време на ревизията документи. Оспорват се изводите на решаващия орган
за надлежно връчване на заповедта за възлагане на ревизията (ЗВР), чрез служители на МВР,
доколкото на последните в ЗМВР не са предвидени правомощия да връчват на гражданите книжа,
свързани с водени спрямо тях контролни производства от органи по приходите. Наред с това се
счита, че в ДОПК също не са предвидени каквито и да било правомощия на органите по
приходите във връзка с възлагане връчването на актове, издадени в хода на ревизионно
производство, на органи от МВР. Жалбоподателят изразява несъгласие с мотивите в решението на
решаващия орган, че правилно е приложена разпоредбата на чл. 47 от ДОПК. Изтъква, че случаят
не касае изискване на извършване на действие от друг орган свързано със събирането на
доказателства в хода на ревизионно производство, а връчване на ЗВР - актът поставящ начало на
ревизията. В тази връзка се твърди, че ЗВР не е надлежно връчена, с което е ограничено правото

му на защита. Нарушението на чл. 113, ал. 2 от ДОПК рефлектира върху крайния акт, с който приключва ревизията, а именно РА, който е издаден извън рамките на ревизионно производство. Твърди се, че липсват доказателства за успешно прилагане на предвидените по чл. 29 от ДОПК способности за връчване на книжа. Жалбоподателят счита за нарушение и непосочването в ревизионния доклад, на коя дата са връчени последващо издадените заповеди за изменение на ЗВР /от 01.08.2023 г. и от 30.08.2023 г./,

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представения по делото списък по чл.80 ГПК (л. 123).

Ответникът - Директорът на дирекция "ОДОП"- С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. И. оспорва жалбата. Представа административната преписка. Моли обжалването/ искането да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220423001131-020-001 от 06.03.2023 г., връчена на 26.04.2023 г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., /оправомощени като компетентен орган за възлагането на ревизионни производства, на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, вр. чл. 112. ал. 2, т. 1 от ДОПК със заповед №3-ЦУ-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването на ревизия на П. П. Б. за определяне на задължения на лицето за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, за годишен и авансов данък от дейност като едноличен търговец по ЗДДФЛ, за вноски за УПФ за самоосигуряващи се и ДОО за самоосигуряващи се по КСО и за вноски за здравно осигуряване по ЗО за самоосигуряващи се, за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г.

Посочената заповед е изменена, досежно срока за извършване на ревизията, със заповеди с № Р-22220423001131-020-002 от 01.08.2023 г. и № Р-22220423001131-020-003 от 30.08.2023 г., издадени от органа, възложил ревизията. Определено е ревизионното производство да завърши до 04.10.2023 г., в рамките на указания по чл. 114, ал. 2 от ДОПК срок. ЗИЗВР са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК на 28.11.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ № Р-22220423001131-092-001/18.10.2023 г., връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 28.11.2023 г., срещу който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-22220423001131-091-001/13.12.2023 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията и М. К. М. - ръководител на ревизията, връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 28.03.2024 г. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на Б. за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. Определените с РА допълнителни задължения за внасяне са, както следва: за годишен и авансов данък от дейност като едноличен търговец по ЗДДФЛ в общ размер на 5 561,86 лв. и лихви за забава в размер на 1 945,10 лв., за вноски за УПФ за самоосигуряващи се в общ размер на 3 049,50 лв. и лихви за забава в размер на 1 029.01 лв. за вноски за ДОО за самоосигуряващи се по КСО в общ размер на 8 763,61 лв. и

лихви за забава в размер на 2 985,06 лв. и за вноски за здравно осигуряване по ЗО за самоосигуряващи се в общ размер на 4 879,20 лв. и лихви за забава в размер на 1 646,42 лв. за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г.

На 21.02.2025 г. до директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП е подадена жалба от ревизираното лице с вх. № Ж-22-109/21.02.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. и по регистъра на дирекция „ОДОП“ - С., с отправено искане за обявяване нищожността на РА № Р-22220423001131-091-001/13.12.2023 г., като издаден при опорочено производство в резултат на нередовно връчване на ЗВР /ревизията е проведена при незапочнало производство, тъй като ЗВР не е връчена на ревизираното лице/.

С Решение № 440/29.04.2025г. директора на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП е приел, че така подадената на 21.02.2025 г. жалба е просрочена, доколкото ревизионният акт е връчен по реда на чл. 32 ДОПК на 28.03.2023г. и срокът за обжалването му е изтекъл на 11.04.2024г. /работен ден/. По тези съображения жалбата, в частта, относно възражението за незаконосъобразност на РА е оставена без разглеждане, като недопустима и производството е прекратено. По отношение на решението в тази част няма оспорване пред съда.

Доколкото жалбата съдържа и доводи за допуснати съществени пороци в ревизионното производство, които предпоставят нищожност на ревизионния акт, директорът на „ОДОП“ - С. е постановил отхвърлянето ѝ, в частта, с която се иска прогласяване на нищожност на РА № Р-22220423001131-091-001/13.12.2023 г. Решаващият орган е развил доводи, че противно на възражения в жалбата, от съдържанието на ревизионната преписка се установява, че ЗВР № Р-22220423001131-020-001 от 06.03.2023 г. е връчена лично на П. Б. на 26.04.2023 г. от органи на Министерство на вътрешните работи /МВР/. Заедно с нея е връчено и изготвеното до лицето искане за представяне на документи и писмени обяснения. В мотивите на решението е изтъкнато, че органите по приходите са предприели множество процесуални действия за установяване на контакт с ревизираното лице, включително и чрез органите на МВР. Конкретно, с цел връчване на ЗВР № Р-22220423001131-020-001/06.03.2023 г., са предприети следните действия: заповедта е изпратена на 06.03.2023 г. на декларирания в базата данни на НАП имейл [електронна поща], без в отговор да е активирана електронната препратка; на 07.03.2023г. е изготвена покана № Р-22221218006961-999-001, с която лицето е уведомено, че следва да се яви в ТД на НАП С. за връчване на ЗВР, изпратена по пощата с обратна разписка, върната от пощенски оператор с гриф „непотърсен“ от 30.06.2019 г.; на основание чл. 29, ал. 8 от ДОПК до работодателя на ревизираното лице – „СТУДЕНТСКА МРЕЖА“ ООД била отправена молба № Р-22220423001131-999-002/09.03.2023 г., с която е изискано съдействие за връчване на ЗВР от 06.03.2023 г. ведно с изготвените до лицето искане и декларация за разкриване на банкова тайна на основание чл. 62, ал. 5 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/, като не е получен отговор от работодателя; на основание чл. 47 от ДОПК с искане за извършване на действия от други контролни органи № Р-22220423001131-032-001/07.04.2023 г. до Районно управление 05 при СДВР – МВР е изискано да се издири П. Б. и да му бъдат връчени ЗВР, искане за представяне на документи и писмени обяснения и декларация за разкриване на банкова тайна. В отговор с вх. № 58-00-2712/04.05.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. са представени екземпляри на връчените книжа, описани по-горе. Съгласно разписката от екземпляра на ЗВР, същата е подписана лично от ревизираното лице на 26.04.2023 г. (л. 45, П.. № 1). Горестоящият орган е приел, че така извършените процесуални действия, представляват надлежни способи за връчване на документи на физически лица. Посочил е също, че в чл. 29 от ДОПК не е предвидено ЗВР да бъде връчена чрез органите на МВР, но доколкото в случая от ревизиращия екип са положени всички усилия да бъде открито физическото лице на постоянния и настоящ адрес, на мястото на полагане на труд, то следва, че

не са нарушени процесуалните правила на закона, свързани с връчването на ЗВР като начален акт на провеждане на действията. В този смисъл е изразеното становище на зам. изпълнителния директор на НАП с изх. № 20-00-121/26.06.2015 г. Във връзка с така изложеното, решаващият орган е формирал краен извод, че не е налице опорочаване в цялост на развитото се ревизионно производство, респ. не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят нищожност на акта.

Решението на директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на 01.07.2025 г. на електронен адрес: [електронна поща].

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима по арг. на чл. 149, ал.5 от АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК. С жалбата подадена до съда са релевирани доводи за нищожност на РА, а според чл. 149, ал. 5 АПК, административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна срещу акт, с който се засягат неговите права и интереси, поради което следва да се произнесе относно изразената претенция за обявяване нищожността на ревизионния акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на настоящото производство е единствено заявеното от оспорващия искане за прогласяване нищожност на Ревизионен акт № Р-22220423001131-091-001/13.12.2023 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията и М. К. М. - ръководител на ревизията, поради „нарушена процедура по връчване на издадената ЗВР № Р-22220423001131-020-001 от 06.03.2023 г.“.

Проверката за нищожност, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК се извършва служебно от съда, дори когато няма искане за това от някоя от страните.

В теорията и практиката на административното правораздаване могат да се открият няколко основни критерии, по които следва да се прави разграничение между нищожни и незаконосъобразни административни актове. Нищожността на един административен акт е порок, който е толкова тежък, че прави абсолютно невъзможно санирането му. Нищожността на административен акт е предпоставена от установените изисквания за валидност, които са свързани с формата и съдържанието му (арг. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), като: липса на съществени реквизити, пълна липса на мотиви. Нищожен е и акт, издаден от материално и процесуално некомпетентен административен орган. Разглежданият РА № Р-22220423001131-091-001 от 13.12.2023 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., не страда от такива съществени пороци, които да го определят като нищожен. Същият съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията. Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г., постановено по дело № 10/2016 г. на ВАС, за да е налице валидно издаден ревизионен акт, същият следва да е издаден от две лица - органът, възложил ревизията и ръководителят на ревизията. Компетентността на първия произтича от закона - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и заповедта на директора на ТД на НАП. Компетентността на втория произтича от заповедта на възложилия ревизията орган по приходите. В настоящия случай това условие е изпълнено, от което следва, че процесният ревизионен акт е издаден от органи по приходите, овластени по изискуемия от закона ред. По аналогични казуси са постановени Решение № 8963 от 10.07.2017г. по адм. дело № 3142/2017г., Решение № 14034 от 12.11.2020г. по адм. дело № 6435/2020г., Решение № 10931 от 30.11.2022г. по адм. дело № 1071/2022г. по описа на Върховен административен съд.

Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА)

електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Както бе посочено по – горе, наведените в жалбата твърдения за нищожност на РА касаят единствено ненадлежащото връчване на ЗВР, доколкото сред регламентираните в чл. 29 от ДОПК възможни способи за връчване на документи по административни производства, провеждани по реда на ДОПК, не се предвижда приходните органи да изискват извършването на тази дейност от органи на МВР, като в ЗМВР също липсва да има регламентация в тази връзка.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Според чл. 114, ал. 1, изр. първо от ДОПК срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. За да узнае за наличието на висящо ревизионно производство, нормата на чл. 113, ал. 2 ДОПК, имаща императивен характер, изисква задължителното връчване на ЗВР на ревизирувания субект. С връчването ѝ, до знанието на лицето достига вече упражненото от приходните органи правомощие да започнат ревизия, като по този начин ревизируваният субект е информиран за органите, извършващи ревизията, обхвата и срока на производството. Съгласно трайната практика на ВАС, невръчването на ЗВР на нейния адресат води до невъзможността тя да породи предвидените в закона правни последици, тъй като по този начин не може да се определи начален и краен срок на ревизията, нито да се изменя или развива по друг начин ревизионното производство. (В този смисъл Решение № 5737 от 31.05.2023 г. по адм. дело № 9041/2022 г. по описа на ВАС, I отделение; Решение № 9209 от 19.10.2022 г. по адм. дело № 10420/2021г. по описа на ВАС, VIII отделение; Решение № 659 от 26.01.2022 г. по адм. дело № 5101/2021г. по описа на ВАС, VIII отделение; Решение № 6918 от 11.07.2022 г. по адм. дело 11876/2021г. по описа на ВАС, VIII отделение). Следователно, при липса на надлежно връчване на ЗВР, крайният акт – ревизионният е издаден извън рамките на започнало ревизионно производство, тъй като практиката свързва началото на ревизията именно с връчване на заповедта за възлагане на ревизията, а не с издаването ѝ.

По делото се установява, че издадената на 06.03.2023г. от орган по приходите при ТД на НАП С. Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220423001131-020-001/06.03.2023г. е лично връчена на ревизираното лице П. П. Б. на 26.04.2023 г. (разписка на л. 45, П. № 1). Връчител на визираната заповед, поставяща начало на ревизионното производство спрямо П. Б. е полицейски служител от 05 РУ – СДВР при

МВР. Доказателствата по делото сочат, че след множество неуспешни процесуални действия във връзка с връчването на посочената заповед на П. Б. /най-напред заповедта е изпратена на 06.03.2023г. на декларирания пред приходната агенция електронен адрес, но съобщението не е активирано; на 07.03.2023 г. е изготвена покана за уведомяване на лицето, че следва да се яви в ТД на НАП С. за връчване на ЗВР, изпратена по пощата с обратна разписка, върната с гриф „непотърсено“; с писмо от 09.03.2023г., на основание чл. 29, ал. 8 от ДОПК е изискано съдействие от работодателя на РЛ за връчване на ЗВР, ведно с изготвено искане и декларация по чл. 62, ал. 5 от ЗКИ, но отговор не е получен/ от страна на органите по приходите, с искане за извършване на действия от други контролни органи № Р-22220423001131-032-001/07.04.2023 г., е изискано от РУ - 05 при СДВР - МВР да се издири лицето П. Б. и да му бъдат връчени приложените документи - ЗВР, искане за представяне на документи и писмени обяснения и декларация за разкриване на банкова тайна. В отговор с вх. № 58-00-2712 от 04.05.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. са представени екземпляри на разписки, удостоверяващи извършеното връчване лично на ревизираното лице (декларация по ЗКИ - лицето е отказало да подпише). Тези обстоятелства са отразени в съставения Ревизионния доклад /стр. 19 от РД/, като противно на твърденията в жалбата, изрично е вписано, че на дата 04.05.2023 г. е получен отговорът от МВР, с приложени разписки за връчена ЗВР и ИПДПОЗЛ.

В разпоредбата на чл. 33 от ДОПК е регламентирано, че всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете, документите и книжата за реализиране на административнонаказателната отговорност, за които се прилага ЗАНН, се връчват по реда и в сроковете, посочени в глава шеста от ДОПК. Правилата за връчването на съобщения в административното производство по ДОПК намират своята основна уредба в нормите на чл. 29 и чл. 30 от същия кодекс. Връчването на съобщения се извършва от органа по приходите или от друг служител (връчител) или автоматично от съответната администрация /чл. 29, ал.2 от ДОПК/. В чл. 29, ал. 3-5 от ДОПК е регламентиран начинът на връчване на съобщенията, в чл. 29, ал.6 и ал.7 нормативно е определен кръгът на лицата, на които могат да се връчват съобщенията на данъчния субект, а в чл. 29, ал.8 и ал.9 са предвидени условията за надлежно връчване на съобщенията в хипотезата на връчване по месторабота или на друго място, различно от адреса за кореспонденция. Съобщението може да се връчи и на всяко друго място, когато се получава лично от лицето или от негов представител /чл. 29, ал.9 от ДОПК/.

Настоящия състав споделя изложеното в жалбата, че връчването на съобщения по реда на ДОПК е изключително важно за законосъобразното развитие на ревизионното производство. Това е така, защото връчването на съобщения не е самостоятелно производство, а е действие, което се осъществява в хода на конкретното административно (ревизионно) производство. По тази причина порокът при връчване на съобщение неизбежно води до допускане на съществени процесуални нарушения в самото производство, в зависимост от това кое действие е засегнато от порочното връчване. Служебно е известно, че именно в тази връзка изпълнителният директор на НАП е издал и Указание № 91-00-321/08.11.2007 г., относно уеднаквяване на практиката на органите по приходите при извършване на действия по връчване на документи в хода на административното производство на изпълнителния директор на НАП, /което е задължително за прилагане от всички органи по приходите, на основание чл. 10, ал. 1, т.

4 от ЗНАП/. В същото детайлно са разгледани правилата за връчване на съобщения по ДОПК, като изрично се указва, че компетентни да извършват връчването са освен органите по приходите по смисъла на чл. 7 от ЗНАП /чл.29, ал.2 от ДОПК/, но така също и длъжностни лица връчители, както следва: служители на НАП, които не са органи по приходите, но с нарочна заповед или по силата на служебното си положение, определено в длъжностната им характеристика са определени да извършват връчване; служители на лицензиран пощенски оператор /чл.29, ал.3 от ДОПК/; служители на общинската администрация или кметството, когато в съответното населено място няма териториално поделение на НАП или изнесено работно място за служители на НАП /чл.29, ал.5 от ДОПК/; длъжностни лица от администрацията на затвора или поправителния дом, респ. следствен арест, когато лицето изтърпява присъда или спрямо него е наложена мярка за неотклонение задържане под стража по реда на НПК; командира на съответното поделение на Министерство на отбраната, когато лицето спрямо което се осъществява производството е на наборна военна служба. В смисъла на горното е и Разяснение изх. № 2000121 от 26.06.2015 г., в което конкретно за производствата спрямо физически лица е указано, че отсъствието на лицата не може да се приеме за непреодолима пречка за провеждане на производство спрямо тях, поради което е допустимо органът по приходите да положи всички усилия освен за откриване на съответното физическо лице, но и за връчване на съобщението чрез други лица (работодател, членове на домакинство, лица със същия постоянен адрес, пълномощници и пр.), включително и със съдействието на органите на МВР. В конкретния случай, именно в резултат на спазване на тези задължителни указания П. Б. е бил издирен от органите на МВР, по искане на ревизиращите и заповедта му е лично връчена на дата 26.04.2023г. Настоящия състав приема така извършеното уведомяване за наличие на образувано производство по ДОПК за редовно. За П. Б. са възникнали и задълженията по чл. 13, ал. 1 от ДОПК - участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1 - 4 от ДОПК. За така приетото съдът съобрази, че дори и при допуснати нередовности при връчването на ЗВР като акт, слагащ началото на ревизионното производство, същите могат да се считат санирани в случаите, когато този акт действително е достигнал до своя адресат. Този извод следва от разпоредбата на чл. 29, ал.9, вр. чл. 33 от ДОПК, според която актовете, издавани от органите по приходите, могат да бъдат връчвани и на всяко друго място, когато се получават лично от лицето или от негов представител. В този смисъл е и нормата на чл. 54 от ГПК, приложима по силата на препращането в § 2 от ДР на ДОПК, която предвижда, че ако при връчването има нередовности, същото се смята за извършено в момента, в който съобщението действително е достигнало до адресата. И обратно, ако при връчването на ЗВР са допуснати нередовности и в същото време тя не е достигнала до ревизираното лице, то нередовното връчване на този акт следва да бъде приравнено на пълната липса на връчване. Настоящия случай, както вече се посочи не е такъв, тъй като видно от приложената разписка жалбоподателят се е разписал, че на 26.04.2023 г. лично е получил ЗВР № Р-22220423001131-020-001 от 06.03.2023 г., издадена от К. Г. М., в качеството си на заместник на М. Й. С., на длъжност началник на сектор при ТД на НАП С..

В допълнение, предприетите процесуални действия от приходните органи, с цел

заповедта да бъде връчена лично на ревизираното физическо лице са напълно съобразени и с принципа по чл.6, ал.2 от ДОПК за добросъвестност при провеждане на ревизионното производство. След личното получаване на заповедта процесуалното поведение на ревизираното лице показва пълен отказ от съдействие, въпреки изричното задължение, въведено с разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ДОПК. Активност Б. проявява едва през 2025 г., оспорвайки РА пред директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП с твърдението за неговата нищожност, поради невръчване на ЗВР. Прави впечатление още, че постановеното решение на решаващия орган е било надлежно връчено на Б. на електронен адрес: [електронна поща], на който адрес органите по приходите са изпратили за връчване и ЗВР, но без успех.

С оглед горните мотиви съдът приема, че за процесния РА № Р-22220423001131-091-001/13.12.2023г. не са налице релевираните основания за нищожност, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, заявената от ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, поради което на основание чл. 161, ал.1 ДОПК, вр. чл.7, ал.2, т.4, вр. с чл.8, ал.1 от Наредба № 1 от 09.04.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 3038,78 лв.

По изложените съображения, Административен съд София- град, 65-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на П. П. Б., от [населено място], за прогласяване нищожността на Ревизионен акт № Р-22220423001131-091-001/13.12.2023 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията, и М. К. М. - ръководител на ревизията, жалбата срещу който, в частта с искане за обявяване на нищожността на РА, е отхвърлена с Решение № 440/29.04.2025г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА П. П. Б., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3038,78 лева (три хиляди тридесет и осем лева и седемдесет и осем стотинки).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: